

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ ﴿١٥٩﴾
سورة آل عمران الآية ١٥٩

عن ابن مسعود رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
« لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَانِ وَلَا اللَّعَانِ وَلَا الْفَاحِشِ وَلَا الْبَدِيءِ »
الترمذي، البر ٤٨

Muhterem Müminler!

İman kişiyi mümin yapar ve onu süsler. Müminin kalbini, sözünü, tavrını ve davranışını güzelleştirir. Kalbe yerleşmiş iman müminde ahlak olarak görünür. Dil ise bu ahlakı söze ve ifadelere dönüştüren organdır. İnsan, kalbinde ne taşıyorsa diliyle onu dışa vurur. Bu sebeple mümin, diliyle inciten değil, diliyle onaran; diliyle korkutan değil, diliyle güven veren kimsedir. Sözüyle huzur taşıyan bir dil, sahibini de muhatabını da huzurlu kılar.

Muhterem Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz en zor muhatap karşısında bile mümine üslup öğretmiştir. Hz. Mûsâ'ya Firavun'a giderken, **“Ona yumuşak ve gönül alıcı sözler söyleyin. Belki o, böylece aklını başına alır veya hiç değilse biraz korkar.”**¹ buyurulması, nezaketin güçsüzlük veya zayıflık değil; bilinçli bir duruş olduğunu göstermektedir. Nezaket haktan vazgeçmek değildir. Nezaket hakkı doğru bir dille taşımaktır. Hakkı ve hakikati söylemek yüksek sesle, kaba ve sokak diliyle bağırarak değildir. Müminden beklenen ve mümine yakışan hak ve hakikati kendisine layık, edepli, yumuşak ve tesirli bir şekilde ifade etmektir. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de Peygamber Efendimiz (s.a.v.) hakkında, **“Sen onlara sırf Allah'ın lütfettiği merhamet sayesinde yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı kalpli olsaydın, hiç şüphesiz etrafından dağılır giderlerdi. Onları affet, onların bağışlanmasını dile, iş hakkında onlara danış, karar verince de Allah'a güven, doğrusu Allah kendisine güvenenleri sever.”**² buyurulmuştur. Demek ki kalplere ulaşan yol sertlikten değil, hikmetli ve merhametli söz ve davranıştan geçmektedir.

Aziz Cemaat!

Kur'an-ı Kerim müminin dilini bir hedefe yönlendirir: **“İnsanları Allah'a çağıran, salih amel işleyen ve 'Ben Müslümanlardanım' diyenden daha güzel sözlü kim olabilir?”**³ Güzel söz ifşa eden değil örten, küçümseyen değil değer veren, ayrıştıran değil birleştiren sözdür.

Kıymetli Müminler!

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) dini anlatırken üslubu esas almış ve ümmetini bu konuda uyarmıştır: **“Kolaylaştırınız, zorlaştırmayınız; müjdeleyiniz, nefret ettirmeyiniz.”**⁴ Yine bir hadîs-i şerifte, **“Mümin yerici, lanetçi, çirkin sözlü ve kaba davranışlı değildir.”**⁵ buyurarak mümin için ahlaki sınırları çizmiştir. Lokmân (a.s.) oğluna öğüt verirken **“Küçümseyerek insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme!”**⁶ **“Yürüyüşünde mutedil ol! Sesini alçalt! (Bağırıp çağırarak konuşma!) Unutma ki seslerin en çirkinini merkep sesidir.”**⁷ buyurmuştur. Bu ölçüler evimizde, iş yerimizde, camide ve toplumun her alanında geçerlidir.

Değerli Kardeşlerim!

Öyleyse geliniz, sesimizi değil sözümüzü yükseltelim. Ya hakkı söyleyelim ya da susalım. Hakkı olsak bile kırıncı olmayalım. Yanlış söyleyince kişiyi değil davranışı hedef alalım. Bir kardeşimizin hatasını yaymak yerine düzeltmeye, olmuyorsa örtmeye çalışalım. Konuşmadan önce, yazmadan önce, paylaşmadan önce karşımızdakileri kırıp kırmayacağımızı düşünelim. Allah'ım! Dilimizi doğrulukla, lisanımızı nezaketle, kalbimizi merhametle süsle. Amin.

¹ Tâhâ suresi, 20:44

² Âl-i İmrân suresi, 3:159

³ Fussilet suresi, 41:33

⁴ Buhâri, İlim, 11, Edeb 80, Cihâd 164

⁵ Tirmizî, Birr, 48

⁶ Lokmân suresi, 31:18

⁷ Lokmân suresi, 31:19